

Blond holka

Samson

1. Bydlela u nás ve vchodu blondatá holka, žádná dáma,
kluci ji zvali na sodu, říkala: díky, já radši sama,
vlasý malinko přes čelo a do nosu trochu jí přšelo,
tak dívčí, až to bolelo,
a já se styděl, jen jsem ji viděl, na co v mý hlavě se mysle
lo.
2. Prázdniny spadly do léta, jen vítr rozvál pampelišky,
ta dívka jela do světa a já pro ni verše střídal z knížky
a jenom v noci ve spaní bral jsem jí hlavu do dlaní
a špatně šlo mi vstávání,
ten, kdo si počká, ten prý se dočká, takže mi zbylo to čekán
í.
3. Ještě noc voní děvčaty, už vlaštovek jsou plný dráty
a cesty zjara počatý jsou konce sukni rozevlátý,
některé letní příběhy končí bez lásky, bez něhy,
tak i můj skončil pod sněhy,
nesmělý trouba, co trochu moc hloubá, vzbuzuje vždycky jen
úsměvy.
4. Umřel rok, asi hodně pil, už zase kvetou vlčí máky,
každej svou šanci uchopil a nased' na svý vlastní vlaky,
každej svou vlastní kolejí, tak lidé lásku ztrácejí,
tak končí každý, kdo klame ji,
a svobodná máma chodívá sama s kočárem naší alejí.